

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky, disciplinárny súd, odvolací disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Dariny Michalkovej a prof. JUDr. Petra Blaha, CSc., v disciplinárnej veci proti sudkyňi JUDr. E T sudkyňi Okresného súdu B , o odvolaní sudkyne JUDr. E T proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, prvostupňového disciplinárneho súdu č. k. 1 Ds 12/04-143 zo dňa 27. augusta 2004 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa odvolanie sudkyne JUDr. E T **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny súd napadnutým rozhodnutím sudkyňu Okresného súdu B JUDr. E T , narodenú vinnou za to, že v rozpore s platným rozvrhom práce na rok 2004 vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. P 16/96 vyhotovila úpravu, ktorou stanovila termín pojednávania na deň 27. 10. 2004, alternatívne na deň 15. 12. 2004 s dátumom vyhotovenia úpravy 30. 10. 2003, ale spis odovzdala spisovej kancelárii v skutočnosti až dňa 23. 3. 2004 a ďalej preto, že vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 14 C 15/01 odovzdala dňa 25. 3. 2004 do spisovej kancelárie uvedený spis na vyrúbenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, s tromi úpravami pre kanceláriu na č. l. 39 a 40 s dátumami vyhotovenia úprav 1. 6. 2001, 14. 10. 2001 a 23. 12. 2003, zároveň požiadala asistentku senátu o antidatovanie prijatia týchto úprav kanceláriou, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch). Za to jej prvostupňový disciplinárny súd uložil disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie troch mesiacov“. Svoje rozhodnutie disciplinárny súd odôvodnil zistením, že vykonaným dokazovaním sa nepochyb-

ne preukázalo, že skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sudca B. T. spáchala, nakoľko svojím konaním zavinene porušila povinnosti sudcu a kaz. z týchto skutkov je v zmysle § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch disciplinárnym previnením. Ohľadom skutku pod bodom 1 rozhodnutia uviedol, že z rozvrhu práce na rok 2004 a z úradného záznamu zo dňa 26. 3. 2004 (č. l. 69 spisu) nepochybne vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde B. T. pod sp. zn. P 16/96 sudkyňa vyhotovila úpravu, ktorou stanovila termín pojednávania s dátumom vyhotovenia úpravy 30. 10. 2003 a spis odovzdala spisovej kancelárii až dňa 23. 3. 2004 napriek tomu, že viazaná platným rozvrhom práce na tento kalendárny rok konala svojvoľne, pretože nepatrilo do jej kompetencie bez vedomia zákonnej sudkyne ustanovenej platným rozvrhom práce prideľovať spisy a robiť v nich akékoľvek úpravy. Dokazovaním bolo zistené, že sudkyňa konala zavinene, vedomá si rozvrhu práce na kalendárny rok 2004, ktorý prevzala 11. 11. 2003, preto sa disciplinárnemu senátu javí odôvodnené podozrenie, že úpravu s dátumom 30. 10. 2003 odovzdanú do spisovej kancelárie dňa 23. 3. 2004 antidatovala, aby vzbudila dojem, že koná ako v tom čase zákonná sudkyňa. U skutku pod bodom 2 rozhodnutia oboznámením sa s č. l. 39 a 40 spisu 14 C 15/01 Okresného súdu B. T. a z výpovede asistentky senátu mal disciplinárny senát za preukázané tvrdenie navrhovateľa, že sudkyňa odovzdala dňa 25. 3. 2004 do spisovej kancelárie uvedený spis na vyrúbenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a zároveň požiadala asistentku senátu o antidatovanie prijatia týchto úprav kanceláriou, čo je podľa názoru disciplinárneho súdu v rozpore so svedomitým plnením povinností sudcu, ktoré pre sudcu vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, najmä keď takýto úkon sudkyňa žiadala vykonať od funkčne podriadeného zamestnanca okresného súdu. Disciplinárny senát nepovažoval za preukázané, že konania sudkyne uvedené v návrhu navrhovateľa pod bodmi 1, 4, a 5 návrhu sú disciplinárne previnenia. Na tomto základe uložil sudkyňi podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie vo forme zníženia funkčného platu o 10 % na dobu troch mesiacov. Toto disciplinárne opatrenie považoval senát za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia sudcu a predpokladané možnosti nápravy.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie sudkyňa JUDr. E. T. Svojím odvolaním napadla rozhodnutie disciplinárneho súdu v súvislosti so skutkom č. 1 uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia a nesúhlasila aj s druhom, výmerou a primeranosťou trestu. U skutku č. 1, za ktorý bola uznaná vinnou, nie je ani zmienka o antidatovaní spomenutej úpravy. Na strane 4 napadnutého rozhodnutia v ods. 3 sa uvádza: „disciplinárnemu senátu sa javí odôvodnené podozrenie, že úpravu s dátumom 30. 10. 2003 odovzdanú do spisovej kancelárie dňa 23. 3. 2004 antidatovala (sudkyňa), aby vzbudila dojem, že koná ako v tom čase zákonná sudkyňa“. Ďalej sa v rozhodnutí uvádza: „napriek tomu, že bola viazaná platným rozvrhom

práce na tento kalendárny rok (2003), konala svojvoľne, pretože nepatriło do jej kompetencie bez vedomia zákonnej sudkyne ustanovenej platným rozvrhom práce pridelovať spisy a robiť v nich akékoľvek úpravy.“ S týmto právnym názorom disciplinárneho senátu sudkyňa nesúhlasí s poukazom na § 26 ods. 3 písm. e/ zákona č. 335/1991 Zb. v znení platnom v čase údajného spáchania skutku, pretože zmeny v rozvrhu práce z dôvodu výrazného zaťaženia len niektorých sudcov v priebehu kalendárneho roka sa nemohli týkať vecí, v ktorých sa už začalo konanie pred súdom. Disciplinárny senát mal k dispozícii spis Okresného súdu B..... sp. zn. P 16/96. Z jeho obsahu nepochybne vyplýva, že sudkyňa konala vo veci už aj pred 30. 10. 2003 a teda bola zákonnou sudkyňou v predmetnom konaní bez ohľadu na zmeny v rozvrhu práce na rok 2003 a 2004. Neboli v tom čase splnené vyššie citované zákonné podmienky pre zmenu zákonnej sudkyne. Tento stav platil nielen k 30. 10. 2003, ale aj k 23. 3. 2004. Neobstojí preto tvrdenie disciplinárneho senátu obsiahnutého na strane 4 v druhom odseku, že sudkyňa konala svojvoľne, pretože nepatriło do jej kompetencie bez vedomia zákonnej sudkyne ustanovenej platným rozvrhom práce pridelovať spisy a robiť v nich akékoľvek úpravy. Sudkyňa, ktorá bola vo veci zákonnou sudkyňou, nemohla teda konať svojvoľne. Nepopiera, že vznikla časová disproporcja medzi dátumom úpravy a odovzdaním spisu do spisovej kancelárie (30. 10. 2003 – 23. 3. 2004). Toto pochybenie však nebolo sudkyňi kladené za vinu, ako to vyplýva zo skutku č. 1 uvedenom vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o tvrdenie obsiahnuté v treťom odseku na strane 4, že „disciplinárnemu senátu sa javí odôvodnené podozrenie, že úpravu ... antidatovala ...“, zastáva právny názor, že disciplinárnemu senátu pri uznaní viny za disciplinárne previnenie sa spáchanie podozrenie, ale spáchanie disciplinárneho previnenia musí byť jednoznačne preukázané, čo v danom prípade naplnené nebolo. V tejto súvislosti poukazuje na zásadu trestného práva „in dubio pro reo“ – v pochybnostiach v prospech obvineného, podľa ktorej ak spáchanie skutku nie je obvinenému jednoznačne preukázané, nemožno ho z tohto skutku uznať vinným. To, čo stačí pre vznesenie disciplinárneho obvinenia (odôvodnené podozrenie) nepostačuje pre uznanie viny. Túto zásadu trestného práva je podľa jej názoru namieste aplikovať per analogiam iuris aj pre disciplinárne konanie.

Z obsahu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia napokon nevyplýva, že by sa disciplinárny senát pred jeho vydaním oboznámil s pracovným hodnotením sudkyne. Prehliadol tak, že počas jej 15-ročnej praxe sudcu doposiaľ nebola právoplatne uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia. Zastáva právny názor, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa skutku č. 1 je druh a výmera trestu uložená disciplinárnym senátom neprimeraná a rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené. V odôvodnení chýba zmienka, prečo disciplinárny senát uložil práve finančný trest a nepoužil inú z možností

uvedených v ustanovení § 117 ods. 1 Zákona o sudcoch, napríklad napomenutím. Preto požiadala odvolací disciplinárny senát, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vo veci rozhodol tak, že ju uzná vinnou iba zo skutku č. 2 uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia a tomuto zodpovedajúcim spôsobom zmierni aj druh a výmeru trestu. Z opatrnosti si dovoľí poukázať aj na zásadu zákazu *refomratio in peius*.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zistil, že odvolanie sudkyne JUDr. E. T. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu sudkyne nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že toto konanie sa začalo dňa 11. 5. 2004 na návrh predsedu Okresného súdu B. a to pre päť skutkov, ktorými sa mala sudkyňa v konečnom súhrne dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový disciplinárny súd uznal sudkyňu vinnou v dvoch bodoch návrhu. Za vinnú ju uznal preto, že v rozpore s platným rozvrhom práce na rok 2004 vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. P 16/96 vyhotovila úpravu, ktorou stanovila termín pojednávania na deň 27. 10. 2004, alternatívne na deň 15. 12. 2004 s dátumom vyhotovenia úpravy 30. 10. 2003, ale spis odovzdala spisovej kancelárii v skutočnosti až dňa 23. 3. 2004. Ďalší skutok, za ktorý bola sudkyňa uznaná vinnou bol ten, že vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 14 C 15/01 odovzdala dňa 25. 3. 2004 do spisovej kancelárie uvedený spis na vyrúbenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania s tromi úpravami pre kanceláriu na č. l. 39 – 40 s dátumami vyhotovenia úprav 1. 6. 2001, 14. 10. 2001 a 23. 12. 2003, zároveň požiadala asistentku senátu o antidatovanie prijatia týchto úprav kanceláriou. Za spáchanie týchto skutkov disciplinárny súd uložil sudkyňi disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie troch mesiacov. Sudkyňa nesúhlasí so záverom disciplinárneho súdu iba v súvislosti so skutkom č. 1, následne s druhom i s výmerou trestu. Preto odvolací disciplinárny súd viazaný dôvodmi odvolania sa v ďalšom konaní zaoberal iba tým, či sa sudkyňa dopustila disciplinárneho skutku uvedeného pod bodom 1, teda, či vo veci Okresného súdu B. pod sp. zn. P 16/96 tento spis odovzdala spisovej kancelárii dňa 23. 3. 2004 a to s úpravou zo dňa 30. 10. 2003 so stanovením termínu pojednávania vo veci na deň 27. 10. 2004, alternatívne na deň 15. 12. 2004. V tejto súvislosti bolo potrebné povšimnúť si platný rozvrh práce na rok 2004 Okresného súdu B.

Konanie pred Okresným súdom B. sp. zn. P 16/96 maloleté deti sa začalo na základe návrhu z 29. 12. 2000 (č. l. 53),

